

Genesis 22¹⁻¹⁸

Genesis 22

¹ Hierna gebeurde het, dat God Abraham op de proef stelde. Hij zeide tot hem: Abraham, en deze zeide: Hier ben ik.

² En Hij zeide: Neem toch uw zoon, uw **enige**, die gij **liefhebt**, **Isaak**, en ga naar het land **Moria**, en offer hem daar tot een brandoffer op een der bergen die Ik u noemen zal.

Moria > de tempelberg
2Kronieken 3¹

³ Toen stond Abraham des morgens vroeg op, zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn knechten met zich, benevens zijn zoon Isaak; hij kloofde hout voor het brandoffer, begaf zich op weg en ging naar **de plaats**, die God hem genoemd had.

הַמָּקוֹם ha makom

4 Toen Abraham op **DE DERDE DAG** zijn ogen opsloeg, zag hij die plaats in de verte.

⁵ En Abraham zeide tot zijn knechten: Blijft gij hier met de ezel, terwijl ik en de jongen daarginds heengaan; wanneer we hebben aangebeden, zullen **WIJ** tot u terugkeren.

¹⁷ Door **het geloof** heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Isaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren,

¹⁸ hij, tot wie gezegd was: Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken. **Hij heeft overwogen, dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken,**

¹⁹ en daaruit heeft hij hem ook bij wijze van spreken teruggekregen.

Hebreeën 11

⁶ Toen nam Abraham **het hout** voor het brandoffer, **legde het op zijn zoon Isaak** en nam vuur en een mes met zich mede. Zo gingen die beiden tezamen.

7 Toen sprak Isaak tot zijn vader Abraham en zeide: Mijn vader, en deze zeide: Hier ben ik, mijn zoon. En hij zeide: Hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam ten brandoffer?

⁸ En Abraham zeide: **God zal Zichzelf voorzien van een lam ten brandoffer,** mijn zoon. Zo gingen die beiden tezamen.

⁹ Toen zij aan de plaats die God hem genoemd had, gekomen waren, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout, bond zijn zoon Isaak en legde hem op het altaar boven op het hout.

¹⁰ Daarop strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten.

11 Maar de Engel des HEREN riep tot hem van de hemel en zeide: Abraham, Abraham! En hij zeide: Hier ben ik.

12 En Hij zeide: Streck uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden.

¹³ Toen sloeg Abraham zijn ogen op en daar zag hij een ram achter zich, met zijn horens ~~verward~~ *vast gehouden* in het struikgewas. En Abraham ging en nam de ram en offerde hem ten brandoffer in plaats van zijn zoon.

14 En Abraham noemde die plaats: **De HERE zal erin voorzien**; waarom nog heden gezegd wordt: Op de berg des HEREN zal erin voorzien worden.

¹⁵ Toen riep de Engel des HEREN **ten tweeden male** van de hemel tot Abraham en zeide:

1-ste keer:
het offer

2-de keer:
Israël tot zegen voor
heel de wereld

16 **Ik zweer bij Mijzelf**, luidt het woord des HEREN: **omdat gij dit gedaan hebt**, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt,

¹⁷ zal Ik u **rijkkelijk zegenen**, en uw **nageslacht zeer talrijk** maken, als de **sterren des hemels** en als het **zand aan de oever der zee**, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen.

18 En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt.

